

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 4/2012-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. januára 2012 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti V., a. s., T., zastúpenej advokátkou JUDr. F. B., K., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na rovnosť účastníkov v konaní pred súdmi podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 2 CoKR 14/2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti V., a. s., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. novembra 2011 doučená sťažnosť obchodnej spoločnosti V., a. s., T. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou JUDr. F. B., ktorou namieta porušenie svojho

základného práva na rovnosť účastníkov v konaní pred súdmi podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 CoKR 14/2011.

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla:

„Vo veci vyhláseného konkurzu na majetok úpadcu D., spol. s r. o. v likvidácii vedenej pred Okresným súdom Košice I, č. k. 31K/11/2009 doručil sťažovateľ ako konkurzný veriteľ dňa 5. 8. 2011 na konajúci súd návrh na zrušenie uznesenia veriteľského výboru z dôvodu rozporu so spoločným záujmom nezabezpečených veriteľov.

Návrh sťažovateľa na zrušenie uznesenia veriteľského výboru bol podaný v súlade s § 38 odsek 7 zákona č. 7/2005 o konkurze a reštrukturalizácii...

Uznesením Okresného súdu Košice I sp. zn. 31K/2011/2009-578 zo dňa 10. 8. 2011 bol návrh sťažovateľa na zrušenie uznesenia veriteľského výboru zamietnutý.

Okresný súd Košice I svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že nevidí rozpor uznesenia prijatého na zasadnutí veriteľského výboru so spoločnými záujmami nezabezpečených veriteľov, pretože zasadnutie veriteľského výboru prebehlo v súlade so zákonom a námietka navrhovateľa týkajúca sa predaja pohľadávky za 4 % jej hodnoty (hodnota pohľadávky 2 352 732,79 EUR) tiež nezakladá dôvod na zrušenie predmetného uznesenia najmä, ak správca konajúcemu súdu preukázal znaleckým posudkom č. 62/2011, vypracovaný znaleckou organizáciou G. spol. s r. o. všeobecnú hodnotu predmetnej súpisovej zložky majetku v sume 117 637 EUR a ponuka úspešnému záujemcu predstavovala 85 % hodnoty pohľadávky stanovenej znaleckým posudkom...

Predmetný znalecký posudok predložil konkurzný správca súdu dňa 4. 8. 2011.

O predložení znaleckého posudku zo strany konkurzného správcu sa sťažovateľ dozvedel až z vyššie citovaného rozhodnutia Okresného súdu Košice I.

Voči tomuto uzneseniu Okresného súdu Košice I zo dňa 10. 8. 2011 podal sťažovateľ dňa 31. 8. 2011 odvolanie. V podanom odvolaní sťažovateľ okrem iného poukázal na skutočnosť, že postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod

sp. zn. 31K11/2009 bola sťažovateľovi odňatá možnosť konať pred súdom. Porušenie práva konať pred súdom spočívalo v tom, že sťažovateľovi nebolo umožnené v tomto konaní vyjadriť sa k znaleckému posudku č. 62/2011, čím konajúci súd porušil právo sťažovateľa zakotvené v § 123 OSP v spojitosti s § 196 zákona o konkurze a reštrukturalizácii...

Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 2CoKR/14/2011-620 zo dňa 14. 9. 2011 rozhodol o podanom odvolaní sťažovateľa tak, že uznesenie Okresného súdu Košice I č. 31K/11/2009-578 potvrdil. Uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2CoKR/14/2011-620 zo dňa 14. 9. 2011 bolo doručené sťažovateľovi dňa 27. 9. 2011...

Sťažovateľ má za to, že postupom Krajského súdu v Košiciach vedenom pod sp. zn. 2CoKR/14/2011 v spojitosti s konaním vedeným pred Okresným súdom Košice I sp. zn. 31K/11/2009 došlo k porušeniu práva sťažovateľa na súdnu ochranu spočívajúcu v rovnosti v konaní a v práve na vyjadrenie sa k vykonávaným dôkazom zaručených Ústavou SR v článkoch 47 odsek 3 a 48 odsek 2 a práva na spravodlivé konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Porušenie svojho práva na súdnu ochranu a spravodlivé konanie vidí sťažovateľ v tom, že v uvedených konaniach vedených pred prvostupňovým a odvolacím súdom došlo k porušeniu princípov kontradiktórnosti a rovností zbraní tým, že sťažovateľovi nebolo umožnené vyjadriť sa k vykonávaným dôkazom (znalecký posudok č. 62/2011) v dôsledku čoho mu bola odňatá možnosť konať pred súdom.“

Na základe uvedeného sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd o jej sťažnosti takto rozhodol:

„Krajský súd v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 2CoKR/14/2011 porušil právo spoločnosti V. a. s. na rovnosť v konaní, na vyjadrenie sa k vykonávaným dôkazom a spravodlivé konanie zaručených čl. 47 odsek 3 a 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2CoKR/14/2011-620 zo dňa 14. 9. 2011 sa zrušuje a vec sa vracia na ďalšie konanie.

Sťažovateľovi sa priznáva finančné zadostučinenie v sume 4 000 EUR a trovy právneho zastúpenia.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľky prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

V súlade s uvedenými zásadami ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka v postavení konkurzného veriteľa podala Okresnému súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) návrh na zrušenie uznesenia veriteľského výboru úpadcu D., spol. s r. o. v likvidácii (ďalej len „úpadca“) z 8. júla 2011, ktorým bol schválený predaj pohľadávky úpadcu voči dlžníkovi K., a. s., jedinému záujemcovi C. za sumu 100 000 €. Keďže ponúknutá suma predstavovala len 4 % hodnoty tejto pohľadávky (pohľadávka mala podľa sťažovateľky pôvodne hodnotu 2 352 732,79 €), uvedený postup bol podľa názoru sťažovateľky v rozpore so spoločným záujmom nezabezpečených veriteľov. Okresný súd uznesením sp. zn. 31 K 11/2009 z 10. augusta 2011 návrh sťažovateľky zamietol, pričom vychádzal najmä zo znaleckého posudku predloženého správcom konkurznej podstaty, z ktorého mal za preukázané, že všeobecná hodnota tejto pohľadávky bola 117 637 €, a teda suma ponúknutá záujemcom predstavuje 85 % takto určenej jej všeobecnej hodnoty. Na základe odvolania podaného sťažovateľkou krajský súd uznesením sp. zn. 2 CoKR 14/2011 zo 14. septembra 2011 (ďalej len „uznesenie krajského súdu“) potvrdil uznesenie okresného súdu ako vecne správne.

Zásadnou a jedinou námietkou sťažovateľky, z ktorej podľa jej názoru vyplýva porušenie jej základného práva na rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 3 ústavy, základného práva môcť sa vyjadriť k vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, je skutočnosť, že v konaní pred okresným súdom, ako aj krajským súdom jej nebolo v rozpore s § 123 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) umožnené vyjadriť sa k znaleckému posudku predloženému správcom konkurznej podstaty, ktorým bola stanovená všeobecná hodnota pohľadávky úpadcu voči dlžníkovi – K., a. s.

Ústavný súd už uviedol, že „Predpokladom uplatnenia práva na spravodlivý proces, ktoré sa zaručuje čl. 6 ods. 1 dohovoru, je nezávislosť a nestrannosť súdu. Formuláciou

uvedenou v čl. 46 ods. 1 ústavy ústavodarca v základnom právnom predpise Slovenskej republiky vyjadril zhodu zámerov vo sfére práva na súdnu ochranu s právnym režimom súdnej ochrany podľa dohovoru“. (II. ÚS 71/97). Z uvedeného dôvodu preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť.

Podľa judikatúry ústavného súdu základné právo na súdnu ochranu a inú právnu ochranu zaručuje každému právo na prístup k súdu, ako aj konkrétne procesné garancie v konaní pred ním (I. ÚS 26/94). Základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy sa možno domáhať v medziach a za podmienok ustanovených vykonávacími zákonmi (napr. III. ÚS 124/04). Podľa čl. 142 ústavy súdy rozhodujú v občianskoprávných a trestnoprávných veciach; súdy preskúmajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci, ak tak ustanoví zákon. Ústavou zaručené základné právo na súdnu ochranu vyplývajúce z čl. 46 ods. 1 ústavy neznamena právo na úspech v konaní pred všeobecným (občianskoprávnym) súdom a nemožno ho účelovo chápať tak, že jeho naplnením je len víťazstvo v občianskoprávnom spore (II. ÚS 21/02, IV. ÚS 277/05).

Podľa svojej konštantnej judikatúry ústavný súd nie je súčasťou systému všeobecných súdov, ale podľa čl. 124 ústavy je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Pri uplatňovaní tejto právomoci nie je úlohou ústavného súdu zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách (napr. I. ÚS 19/02, I. ÚS 27/04, I. ÚS 74/05). Právomoc ústavného súdu konať a rozhodovať podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o namietaných porušeníach ústavou alebo príslušnou medzinárodnou zmluvou garantovaných práv a slobôd je kvalifikovaná už spomínaným princípom subsidiarity, v zmysle ktorého ústavný súd o namietaných zásahoch rozhoduje len v prípade, že je vylúčená právomoc všeobecných súdov, alebo v prípade, že účinky výkonu tejto právomoci všeobecným súdom nie sú zlučiteľné so súvisiacou ústavnou úpravou alebo úpravou v príslušnej medzinárodnej zmluve. V nadväznosti na to nie je ústavný súd zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného

súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu, ani preskúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol, alebo nebol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť predmetom kontroly zo strany ústavného súdu len vtedy, ak by ním vyведенé závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (m. m. I. ÚS 13/00, I. ÚS 139/02, III. ÚS 180/02).

Krajský súd v relevantnej časti odôvodnenia uznesenia uviedol: *«Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil so skutkovým stavom zisteným súdom prvého stupňa, ako aj jeho právnym záverom, ktorý bol riadne odôvodnený v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p.»*

Odvolací súd k odvolaniu navrhovateľa len uvádza, že z dokladov, ktoré sú pripojené k spisovému materiálu: znalecký posudok č. 62/2011 Stanovenie všeobecnej hodnoty zložky majetku - pohľadávok vo vlastníctve D. spol. s r.o. „v konkurze“ K. pre účely predaja v konkurznom konaní, rovnako ako súd prvého stupňa ani odvolací súd nezistil rozpor prijatého uznesenia so spoločnými záujmami nezabezpečených veriteľov.

Odvolací súd považuje však za potrebné uviesť, že priebeh konkurzného konania upravuje zákon o konkurze a reštrukturalizácii v platnom znení a len podporne O. s. p.»

Z dôvodu, že krajský súd, ktorý rozhodoval o odvolaní proti uzneseniu okresného súdu, postupoval pri odôvodnení svojho rozhodnutia v zmysle § 219 ods. 2 OSP a vo vzťahu k námietkam sťažovateľky len skonštatoval správnosť dôvodov uvedených v odôvodnení prvostupňového uznesenia, ústavný súd považoval za potrebné poukázať na relevantnú časť odôvodnenia uznesenia okresného súdu, v ktorom sa uvádza: *«Súd zo zápisnice zo Zasadnutia veriteľského výboru zo dňa 08. 07. 2011 uverejenej v Obchodnom vestníku č. 148B/2011 zistil, že došlo k zasadnutiu veriteľského výboru s miestom konania v priestoroch spoločnosti S., k. s., K., s programom: 1) otvorenie, 2) vyhodnotenie ponukového konania na predaj peňažnej pohľadávky voči dlžníkovi K., a. s., IČO: ..., so sídlom: B., 3) rôzne. Na zasadnutí veriteľského výboru sa zúčastnili nasledujúci veritelia: 1. S., k. s., so sídlom: K. (ďalej aj ako len „Správca“), v mene ktorej koná JUDr. J. S. a JUDr.*

M. D.– komplementári spoločnosti, 2. SR – Daňové riaditeľstvo SR B.– Daňový úrad K., K., 3. S., pob. K., K., 4. V., a. s., T., IČO: ... Zasadnutie veriteľského výboru otvoril o 13:00 hod. JUDr. J. S.– komplementár Správca a privítal prítomných členov veriteľského výboru. Konštatoval, že sú prítomní 3 členovia veriteľského výboru, a teda veriteľský výbor je uznášaniaschopný. K bodu č. 1: Otvorenie Na začiatku zasadnutia komplementár Správca uviedol, že zasadnutie veriteľského výboru zvolal za účelom vyhodnotenia ponukového konania na predaj pohľadávky. Následne členov veriteľského výboru oboznámil s jednotlivými ponukami. K bodu č. 2: Vyhodnotenie ponukového konania na predaj peňažnej pohľadávky. Správcovi bola do uplynutia lehoty na podávanie ponúk doručená jedna ponuka záujemcu C., so sídlom ..., ..., L., G., IČO: ..., ponúknutá cena: 100.000,- EUR. Komplementár Správca veriteľský výbor informuje, že mu bola po uplynutí lehoty na podávanie ponúk doručená jedna ponuka záujemcu L. B. V. bytom ..., A., H., za ponúknutú cenu: 20.280,- EUR. Správca vyzval členov veriteľského výboru na hlasovanie ohľadom ponuky záujemcu C.: Hlasovanie: SR – Daňové riaditeľstvo SR B.– Daňový úrad K.– ZA, S., pob. K. - ZA, V., a. s. – PROTI. Veriteľský výbor schvaľuje predaj peňažnej pohľadávky voči dlžníkovi K., a. s. V... právny dôvod vzniku: pohľadávka na výplatu poistného plnenia z titulu Poistnej zmluvy č. ... zo dňa 31. 07. 2006 záujemcovi C., so sídlom ..., L., G., IČO: ... K bodu č. 3: Rôzne: V rámci tohto bodu programu Správca vyzval prítomných členov veriteľského výboru na to, aby sa v prípade záujmu spýtali na otázky týkajúce sa konkurzného konania. Následne Správca prítomným členom veriteľského výboru poďakoval za prítomnosť a zasadnutie veriteľského výboru o 14:00 hod. ukončil. V K., dňa 08. 07. 2011. DR SR B.– Daňový úrad K., predseda veriteľského výboru.

Z konečného zoznamu s vyznačením popretých pohľadávok súd zistil, že navrhovateľ je konkurzným veriteľom zistenej pohľadávky zapísanej do konečného zoznamu pohľadávok vyhotoveného správcom.

Z písomného podania doručeného správcom súdu dňa 04. 08. 2011 súd zistil, že správca z dôvodu právnej opatrnosti ako aj z dôvodu povinnosti správcu konať v súlade s odbornou starostlivosťou a v zmysle účelu konkurzného konania ako aj pre samotné zobjektívnenie hodnoty súpisovej zložky majetku úpadcu požiadal o vypracovanie znaleckého posudku na stanovenie všeobecnej hodnoty pohľadávky úpadcu voči dlžníkovi K. a. s. znaleckú organizáciu G. spol. s r. o. ev. č. ... objednávkou zo dňa 27. 06. 2011. Na

základe uvedeného bol správcovi doručený Znalecký posudok č. ..., ktorým bola stanovená všeobecná hodnota uvedenej súpisovej zložky majetku na sumu 117.637,- €. Zároveň správca oznámil súdu že uzatvorí s úspešným záujemcom ktorého ponuka predstavovala 85 % hodnoty pohľadávky stanovenej vyššie uvedeným znaleckým posudkom Zmluvu o postúpení pohľadávky za odplatu vo výške 100.000,- €. Správca zároveň ako prílohu predmetného podania pripojil aj samotný Znalecký posudok č. ... znaleckej organizácie G. spol. s r. o. ev. č. 900134 z ktorého má súd za preukázané, že predmetným znaleckým posudkom bola stanovená všeobecná hodnota uvedenej súpisovej zložky majetku na sumu 117.637,- €.

Súd pri svojich úvahách o rozpore prijatého uznesenia so spoločným záujmom nezabezpečených veriteľov vychádzal tak zo zápisníc zo zasadnutia veriteľského výboru ako aj vyjadrenia správcu a ním predloženého znaleckého posudku, pričom súd konštatuje, že nevidí rozpor uznesenia prijatého na zasadnutí veriteľského výboru konanom dňa 08. 07. 2011 so spoločnými záujmami nezabezpečených veriteľov. Priebeh zasadnutia veriteľského výboru bol v súlade so zákonom, veriteľský výbor bol uznášaniaschopný a za prijatie jeho uznesení hlasovala potrebná väčšina jeho prítomných členov. Dôvod vedúci navrhovateľa k záveru, že vyššie uvádzané uznesenie veriteľského výboru je v rozpore so spoločným záujmom nezabezpečených veriteľov a to konkrétne predaj pohľadávky za 4 % jej hodnoty súd nepovažuje za dostatočný a to vzhľadom na skutočnosť, že správca súdu preukázal skutočnosť, že znaleckým posudkom bola stanovená všeobecná hodnota uvedenej súpisovej zložky majetku na sumu 117.637,- € a ponuka úspešného záujemcu predstavovala 85 % hodnoty pohľadávky stanovenej vyššie uvedeným znaleckým posudkom...

Súd taktiež považuje za potrebné uviesť, že vzhľadom na krátkosť zákonnej lehoty, ktorá predstavuje iba 7 kalendárnych dní, z ktorých vždy iba 5 dní pripadá na dni pracovné, nemal možnosť vykonať dokazovanie výsluchom účastníkov konania a rozhodoval na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi konania. Súd vzhľadom na všetky vyššie uvádzané skutočnosti konštatuje, že je práve na navrhovateľovi aby v návrhu uviedol a preukázal rozpor uznesenia veriteľského výboru so spoločnými záujmami nezabezpečených veriteľov. Navrhovateľ teda neunesol dôkazné bremeno a súdu nepreukázal skutočnosť, že pohľadávka bola v riadne uskutočnenom ponukovom konaní

speňažená za tak nízku hodnotu aby táto skutočnosť spôsobila rozpor uznesenia veriteľského výboru so spoločným záujmom nezabezpečených veriteľov.»

Podľa § 38 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKR“) prvé zasadnutie veriteľského výboru zvoláva správca tak, aby sa konalo do 15 dní od jeho zvolenia. Ďalšie zasadnutie veriteľského výboru zvoláva podľa potreby člen veriteľského výboru alebo správca. Činnosť veriteľského výboru riadi predseda, ktorého spomedzi seba volia členovia veriteľského výboru. Člen veriteľského výboru si môže písomným plnomocenstvom zvoliť zástupcu; pravosť podpisu člena veriteľského výboru musí byť na plnomocenstve úradne osvedčená.

Podľa § 38 ods. 2 ZKR veriteľský výbor je uznášaniaschopný za prítomnosti väčšiny jeho členov. Každý člen veriteľského výboru má jeden hlas. Na prijatie uznesenia veriteľského výboru je potrebný súhlas nadpolovičnej väčšiny hlasov prítomných členov veriteľského výboru. V prípade rovnosti hlasov sa hlasy členov veriteľského výboru prepočítajú podľa ich hlasovacích práv, ktoré sa počítajú na schôdzi veriteľov pri voľbe a odvolávaní členov veriteľského výboru.

Podľa § 38 ods. 6 ZKR o priebehu zasadnutia veriteľského výboru sa spíše zápisnica. Zápisnica obsahuje zoznam prítomných členov veriteľského výboru, opis priebehu zasadnutia veriteľského výboru a znenia uznesení prijatých veriteľským výborom spolu s výsledkami hlasovania. Zápisnicu vyhotovuje a podpisuje predseda veriteľského výboru. Odpis zápisnice predseda veriteľského výboru najneskôr do piatich dní od skončenia zasadnutia veriteľského výboru doručí súdu a správcovi. Ak si veriteľský výbor zo závažných dôvodov vyhradil zasadnutie bez prítomnosti správcu, odpis zápisnice sa správcovi doručuje až v prípade oboznámenia správcu s predmetom rokovania veriteľského výboru. Správca najneskôr nasledujúci pracovný deň po doručení zápisnice zabezpečí jej zverejnenie v Obchodnom vestníku. Zápisnica tvorí súčasť správcovského spisu.

Podľa § 38 ods. 7 ZKR každý veriteľ zistenej nezabezpečenej pohľadávky sa môže do troch dní od zverejnenia uznesenia veriteľského výboru v Obchodnom vestníku domáhať, aby súd zrušil uznesenie veriteľského výboru z dôvodu jeho rozporu so spoločným záujmom nezabezpečených veriteľov. Ak je napadnuté uznesenie veriteľského výboru v rozpore so spoločným záujmom nezabezpečených veriteľov, súd napadnuté uznesenie veriteľského výboru do siedmich dní od doručenia návrhu zruší, inak návrh v rovnakej lehote zamietne. Do rozhodnutia vo veci môže súd aj bez návrhu účinky uznesenia veriteľského výboru pozastaviť.

Podľa § 196 ZKR ak tento zákon neustanovuje inak, na začatie konkurzného konania, na konkurzné konanie, na začatie reštrukturalizačného konania, na reštrukturalizačné konanie a konanie o oddlžení (ďalej len „konanie podľa tohto zákona“) sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku.

Ústavný súd po oboznámení sa s uznesením krajského súdu (v spojení s uznesením okresného súdu) uvádza, že podľa jeho názoru sa krajský súd vysporiadal s okolnosťami, ktoré majú pre vec podstatný význam a ktoré dostatočne objasňujú skutkový a právny základ jeho rozhodnutia. Z odôvodnenia uznesenia krajského súdu je zrejmé, čo bolo dôvodom, pre ktorý považoval uznesenie okresného súdu za vecne správne, najmä pokiaľ okresný súd poukazujúc na príslušné ustanovenia ZKR zrozumiteľne a jasne odôvodnil, z akých skutkových zistení pri svojich úvahách vychádzal, argumentujúc najmä zákonným priebehom zasadnutia veriteľského výboru úpadcu konaného 8. júla 2011, ako aj správcom konkurznej podstaty predloženým znaleckým posudkom preukazujúcim všeobecnú hodnotu postupovanej pohľadávky, a k akým právnym záverom vyplývajúcim z týchto zistení dospel. Nezistil pritom žiadnu skutočnosť naznačujúcu svojvoľný postup okresného súdu, ktorý by nemal oporu v ZKR zohľadňujúc krátkosť lehoty (7 kalendárnych dní), v rámci ktorej bol okresný súd v súlade s § 38 ods. 7 ZKR povinný o návrhu sťažovateľky rozhodnúť, a stotožňujúc sa s jeho konštatovaním, že sťažovateľka v konaní neuniesla dôkazné bremeno.

Na základe uvedeného ústavný súd v danej veci dospel k záveru, že napadnutý postup a uznesenie krajského súdu nie sú svojvoľné. Podľa názoru ústavného súdu základné právo na spravodlivý súdny proces v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru nemôže byť porušené iba tou skutočnosťou, že sa všeobecné súdy nestotožnia vo svojich záveroch s požiadavkami účastníka konania. Navyše treba uviesť, že z pohľadu ústavného súdu nemožno skutkové a právne závery krajského súdu, ako aj okresného súdu považovať za arbitrárne, zjavne neopodstatnené alebo vydané v rozpore s platnou právnou úpravou.

Ústavný súd tiež konštatuje, že všeobecné súdy konali v medziach svojej právomoci, keď príslušné ustanovenia podstatné pre posúdenie veci interpretovali a aplikovali, a ich úvahy vychádzajú z konkrétnych faktov, sú logické, a preto aj celkom legitímne a právne akceptovateľné. Ústavný súd považuje postup krajského súdu pri preskúmaní rozhodnutia okresného súdu za legitímny s ústavne korešpondujúcou mierou interpretácie na vec použitých zákonných ustanovení ZKR a vylučujúci porušenie práva sťažovateľky podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Sťažovateľka sa v sťažnosti dožadovala aj vyslovenia porušenia svojho základného práva vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy z dôvodu, že jej nebolo umožnené vyjadriť sa k znaleckému posudku predloženému správcom konkurznej podstaty. K tejto námietke sťažovateľky ústavný súd uvádza, že sťažovateľka namieta postup krajského súdu v konkurznom konaní. Konanie všeobecného súdu v konkurznom konaní je špecifickým konaním, v ktorom platia špeciálne pravidlá konania ustanovené ZKR a podporne aj ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (vychádzajúc z § 196 ZKR). Použitie týchto pravidiel však nie je bezvýhradné a mechanické, ale primerané, pričom primeranosť ich použitia je potrebné hodnotiť vždy s ohľadom na skutočnosť, či ešte zodpovedajú podstate, účelu a cieľu konkurzného konania. Konkurzné konanie totiž nemožno označiť ani za sporové, ale ani za výlučne nesporné konanie. Ústavný súd na základe uvedeného konštatuje, že postup krajského súdu (v spojení s postupom okresného súdu) nevykazuje niektoré znaky signalizujúce možné sťažovateľkou namietané porušenie označeného základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Pokiaľ ide o namietané porušenie základného práva sťažovateľky na rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 3 ústavy postupom krajského súdu, ústavný súd v súvislosti s tým tiež uvádza, že z uznesenia okresného súdu, ako aj z uznesenia krajského súdu nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali záver, že všeobecné súdy pre účastníkov predmetného konania vytvorili nerovnaké procesné podmienky. Vychádzajúc z tejto interpretácie čl. 47 ods. 3 ústavy a po posúdení okolností odvolacieho i prvostupňového konania ústavný súd nezistil žiadnu príčinnú súvislosť medzi postupom krajského súdu a namietaným porušením označeného základného práva. Sťažovateľka nepreukázala také pochybenie odvolacieho súdu, na základe ktorého by sa v dôsledku protiprávneho postupu tohto súdu ocitla v nerovnom postavení v napadnutom konaní. Preto sťažovateľkina námietka porušenia rovnosti strán v konaní pred súdom je tiež zjavne neopodstatnená.

Ústavný súd nezistil príčinnú súvislosť medzi napadnutým postupom krajského súdu a sťažovateľkou namietaným porušením označených práv a vzhľadom na uvedené bolo potrebné jej sťažnosť odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. januára 2012